

„Stajerc“ izhaja vsaki teden, datiran z dnevom naslednje nedelje. Letna cena velja za Avstrijo: za celo leto 4 K 50 vin, za celo leto 5 kron, za Nemčijo stane pa 6 kron; za drugo inozemstvo se plača naročnino z oziroma na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnico se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer. Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insertov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2,50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 29.

V Ptuj v nedeljo dne 20. julija 1913.

XIV. letnik.

Polom posojilnice v Šoštanju.

(Nadaljevanje*)

Poročali smo v zadnji številki, kakšen je bil polom šoštanjske slovenske posojilnice in na kakšen način se hočejo njeni glavni krivci moralizirati ter denarni svoji odgovornosti odtegniti. Opozarjali smo tudi oblast nato, kajti to ne gre, da bi nedolžnim v bogim kmetom našemu, kar je zakrivila brezvestna avstrijska gospoda. Danes podamo v tem zvezi tako velikodušni oblasti imena krivcev, to je članov nadzorništv in predstojništv posojilnice, od časa sem, odkar se je z avstrijskimi bilancami davno že ponovno posojilnico umetno življenju obdržala.

Na občnem zboru posojilnice dne 12. februarja 1909 so bili izvoljeni: direktor Ivan Vošnjak, kontrolor Miha Tajnik, nadzorniki Vincenc Ježovnik, Martin Pirtovšek, Ivan Kranjc, Martin Hleb. Dne 12. oktobra 1909 je umrl notar Kavčič; taktraj je bil Franc Mayer provizorično za direktorja imenovan.

Na občnem zboru dne 14. maja 1901 so bili izvoljeni: direktor dr. Franc Mayer, blagajnik Ivan Vošnjak, kontrolor Miha Tajnik, nadzorniki Franc Štor in Jos. Raulen.

Na občnem zboru dne 16. maja 1902 so bili izvoljeni: direktor dr. Franc Mayer, blagajnik Ivan Vošnjak, drugi blagajnik Miha Tajnik, namestnik kontrolorja Vincenc Kolšek, kontrolor Franc Rajšter. Dne 16. maja 1902 je bilo tudi prejšnje nadzorništv.

Na občnem zboru dne 26. junija 1903 se je vse spet izvolilo.

Na 42. občnem zboru dne 27. junija 1904 so bili izvoljeni: direktor dr. Franc Mayer, blagajnik Ivan Vošnjak, kontrolor Miha Tajnik, namestnik direktorja Franc Rajšter, namestnik ostalih dveh Jos. Raulen. V nadzorništv pa: Vincenc Kolšek, Martin Hleb, Martin Pirtovšek, Ivan Kranjc. Na 43. občnem zboru dne 1. decembra 1904 in 19. avgusta 1905 našlo se je vse knjige in računski zaključek v polnem redu (!) v polnem redu (!!).

Na občnem zboru dne 26. avgusta 1905 so bili izvoljeni: direktor dr. Franc Mayer, blagajnik Ivan Vošnjak, kontrolor Miha Tajnik, nadomestnik direktorja Franc Rajšter in Miha Cerovšek, nadzorniki Vincenc Kolšek, Martin Hleb, Ivan Kranjc in Dvornik.

Na občnem zboru dne 21. decembra 1906 so bili izvoljeni: direktor dr. Franc Mayer, blagajnik Ivan Vošnjak, kontrolor Miha Tajnik, nadomestnik direktorja Franc Rajšter; nadzorništv: Franc Treboj, Miha Cerovšek in Martin Hleb.

Na občnem zboru dne 24. februarja 1908 se je izvolilo: direktor dr. Franc Mayer, blagajnik Ivan Vošnjak, kontrolor Miha Tajnik, nadomestnik direktorja Franc Rajšter; nadzorništv: Franc Treboj, Miha Cerovšek in Martin Hleb.

* Glej naš izvorni dopis v zadnji številki „Stajerca“! (Op. ur.)

Notar Kolšek poročal je o računskem zaključku, katerega sta napravila dva odposlanca »Združne zveze«; zbor izjavi, da je račun pravilen (!!). Izvoljeni so bili: ravnatelj dr. Franc Mayer, namestnik Vincenc Kolšek, člani načelstva Martin Hleb, Jos. Košan, Franc Schwarz, Alojz Treboj, Valentin Žager; v nadzorstvo pa: Miha Cerovšek, Anton Kočuvan, Ivan Lukman, Ivan Dvornik, Franc Rajšter.

Na občnem zboru dne 24. februarja 1908 se je računski zaključek na predlog nadzorstva z vsoto vsebinsko ednoglasno odobrila (!!). Z znanimi »bilancami« slovenskih vodij se je »izračunil« čisti »dobitek« za 1.864 K, kise je priklopil rezervnemu skladu. Načelstvu se je dalo poleg tega pravico, da sme iz tekočih dohodkov one svote plačati, ki jih je skupna seja z nadzorništvom dne 13. februarja 1908 priporočala. Potem se je z 48 glasovi izvolilo za načelnika dra. Franca Mayer, za namestnika notarja V. Kolšek, v načelstvo še: Martina Hleb, Jožefa Košan, Franca Schwarz, Alojza Treboj in Valentina Žagar iz Topolšic; v nadzorstvo pa za načelnika Miha Cerovšek, za namestnika Antona Kočuvan, za zapisničarja Ivana Lukman, za njegovega namestnika Ivana Dvornik in sploh v nadzorstvo Franca Rajšter.

Na občnem zboru dne 1. aprila 1909 so bili s klicom (!) izvoljeni: ravnatelj dr. Franc Mayer, namestnik Anton Kočuvan, odborniki Franc Schwarz, Jos. Košan, Jos. Novak, Alojz Treboj in Josip Skoberne; v nadzorništv pa: notar Vinko Kolšek kot načelnik nadzorništv, Martin Hleb, Ivan Rozman, Ivan Lukman, Miha Cerovšek.

Na občnem zboru dne 21. 8. 1910 je izstopil iz predstojništva dr. Franc Mayer. Vpisalo se je to 9. aprila 1910.

Na občnem zboru dne 30. julija 1911 so bili izvoljeni v ravnateljstvo: Ivan Koropec, Jos. Skoberne, Franc Grebenšek, Miha Cerovšek in Franc Goričnik; v nadzorništv pa: Miha Stanovšek, Franc Vrečko in Vinko Kolšek. Izstopila glasom zapisnika iz načelstva Jože Novak in Ivan Koropec. (Okrožna sodnija kot trgovski register ima le tedaj povod nastopiti, ako se pri revizorjih gotove natančno določene pomanjkljivosti pojavijo.) V načelstvo je vstopil Franc Štor, čevljar v Šoštanju, izstopil pa Jože Skoberne (vpisano dne 31. avgusta 1912).

Občni zbor dne 11. avgusta 1912 (414/12 Gen. I 6) je prinesel poročilo »Združne zveze« v Celju in revizije.

Občni zbor dne 11. avgusta 1912 je prinesel računski zaključek. Na predlog Franca Vrečko izvršila se je volitev ustmeno i. s. so bili izvoljeni v ravnateljstvo: Ivan Koropec, Miha Cerovšek, Franc Grebenšek, Franc Goričnik, Franc Štor; v nadzorništv pa: Franc Vrečko, Miha Stanovšek, Leopold Pačnik.

Glasom uradnega lista (vpisano 1. aprila 1911) udi načelstva: Miha Cerovšek, ravnatelj, Josip Skoberne, uradnik, Josef Novak, Franz Grebenšek, Franc Goričnik. Izstopili so iz načelstva Janez Mahan iz Velenja, Ivan Vošnjak, Franz Stablovnik, Jos. Košan, Franc Schwarz, Alojz Treboj in Anton Kočuvan.

Na občnem zboru dne 11. avgusta 1912 so bili izvoljeni: načelnik Ivan Koropec, namestnik Miha Cerovšek, odborniki Franc Grebenšek, Franc Goričnik, Franc Štor; za

predsednika Miha Stanovšek, za člane nadzorništv Franc Vrečko, Leopold Pačnik. Ti možaki izvršujejo svojo funkcijo še danes, ker od tedaj ni bilo nobenega rednega obnega zbora več. Ivan Koropec je sicer glasom ustmenih poročil odstopil; ali ta odstop nima pravne podlage, ker zastopstvo posojilnice tega odstopa ni na znanje vzelo in ker se tudi tozadevnega naznanila doslej ni vposlalo na c. kr. okrožno sodnijo v zadružni register. Šoštanjska posojilnica vpisana je pri c. k. okrožnem sodišču v Celju v zadružni register in nosi tozadevni akt upravno število Firm. 26/12. Gen. I 6.

Objavili smo imena in številke; oblast mora zdaj videti, kje so krivci poloma posojilnice! Take sleparije so morda na Srbskem dovoljene, pri nas v Avstriji pa se jih kaznuje z ječo. Prizadeto in neprizadeto ljudstvo pričakuje pravične in brezobzirne sodbe!

Balkanske zmešnjave.

Bulgarija v razsulu. — Brezobzirnost Srbov in Grkov. — Marš rumunske armade v Bulgarijo. — Turčija se zopet oživlja in maršira proti Adrianoplu.

Kdo bi si tega mislil? Pred par tedni bila je še Bulgarija na vrhuncu svoje slave in moči; v dveh kolosalnih vojnah vrgla je Turčino do Dardanel in položila svojo mogočno roko na Makedonijo. Zmagoslavno je dvigal Ferdinand svojo glavo, ne več podanik ruskega carja, marveč sam car bulgarski, car velike nove Bulgarije...

A kakor pane v morju so se razpršile vse te bulgarske sanje. Bulgarska politika je imela dve veliki napaki: zanašala se je preveč na poštenost svojih srbsko-grških zaveznikov in udajala se je preveč hinavskemu ruskemu zapeljavanju... Komaj je bila Turčija premagana, ko so Srbi in Grki raztrgali pogodbo in stezali svoje prste po pokrajinah, pridobljenih večidel z bulgarsko krvjo. Tako se je razdrobilo svetikriž in kosi križa so se spremenili v ojstra bodala, s katerimi so pričeli balkanski bratci drug drug z zega mesariti. Kajti to, kar se je v zadnjih tednih na Balkanu zgodilo, to ni vojna, to je mesarjenje in klanje.

Zalostno za Bulgarijo! Danes se še ne vè, kdo je boje pričel, kdo je zapalil brez napovedi to vojno. To je gotovo, da je bil najprve strateški položaj Bulgarov izborn. Medtem ko je general Ivanov z jako malimi oddelki armade zadrževal Grke, obšli so drugi oddelki Bulgarov

Milo je zaupen predmet!

Kako to, da obvladajo Schichtova mila celo monarhijo? Ker so nedosežna v kakovosti, štedljivosti in čistosti.

balzama obrašenih kot edini v in dam ij in dob al izam brez e doseglj uspehom: sbiti. Tudi alujem se najboljše co. Raz- 682 aj aris. onike. ne ov imit. m man- esjem, teča pokrovi, ločene, po n kós programudil te si to iz ikano uro, o v kratke pisme povzetju EL 547 O eni, jako merni, so ščinskem gora pri 634

srbske armade in jih polagoma objemali z železnim objemom. Treba je bilo le zanjko zategniti, v kateri se je nahajala srbska armada. In v tem usodopolnem trenutku je napravila bulgarska politika tako grozovite napake, da je uničila vse uspehe armade, ja da je celo to zmagovito armado spravila v velikansko nevarnost. Bulgarski min. predsednik dr. Danev je v neverjetni zaslepljenosti poslušal še vedno na sladke obljube iz Ruskega in on je zadržal centrum bulgarske armade, da je ta 4, 5 dni nedelavno stal, tako da so se Srbi rešili in da ni bilo več mogoče zmagovati. In hipoma so se spremenili bulgarski zmagovalci v premagance!

Istotako slabo politiko, seveda istotako na prigovarjanje Rusov, so delali Bulgari napram Rumunski. Davno že je izjavila rumunska vlada, da je bila sicer v protiturski vojni neutralna, da zahteva pa zato od Bulgarske odstop gotovih pokrajin, katerih središče je mesto Silistrica. Vršila so se pogajanja v Petersburgu, a Bulgarija je upala na rusko pomoč in ni hotela ugoditi opravičenim željam Rumunski, ki jih je podpirala tudi trozveza. Zdaj je Rumunska pokazala, da njene zahteve niso papirnat; mobilizirala je in prekoračila bulgarsko mejo. Zasedla je večinoma že pokrajine, katere zahteva; doslej seveda brez prelivanja krvi, ker so bulgarske predstraže in straže bile ednostavno nazaj potegnene. Torej tukaj tudi bankerotrusofilske bulgarske politike!

Nazadnje pričela se je tudi navidezno mrtva Turčija gibati. Okroglo 150.000 mož broječa turška armada pričela je marširati in hoče od na vseh strani obstavljene Bulgarije kolikor mogoče zemlje nazaj iztrgati. Govori se celo, da so Turki že pri Lüle-Burgasu, da potrebujejo le še en dan marša do Adrianopla...

V Nišu se vrši posvetovanje med srbskim in grškim ministrom, kateremu sledi skupno posvetovanje z bulgarskim. Zahteve Srbov in Grkov so grozovito pretirane. Vprašanje je, kako daleč sega vpliv velevlasti, ki edino bi zamogel balkanske razmere urediti. Ali bode Rusija nastopila? Ali bode Avstrija besedo izpregovorila, že z ozirom na njeno bodočnost, ki je v senci velike Srbije jako temna... Vse to so važna, doslej nerešena vprašanja. Vse to zamore povzročiti še večje, še nevarnejše prelivanje krvi — evropsko vojno, ki stoji kakor grozeča farija še vedno na krvavem obzorju...

Najnovejše vesti.

Bulgarija sprejela ruske predloge?

Berolin, 16. julija. Iz Sofije se poroča, da je Bulgarija sprejela ruske predloge glede mirovnih pogajanj. Določitev premirja (Waffenstillstand) je zasigurjena.

Dr. Danev odstopil.

Sofija, 16. julija. Ministerski predsednik dr. Danev, ki je vsled svojega prijateljstva do Rusov ves bulgarski poraz zakrivil, je odstopil.

Rumuni v Bulgariji.

Bukarest, 16. julija. Vojno ministerstvo nazonja, da je rumunska vlada že zasedla bulgarske trdnjave Turtukaja, Dobrič, Rustčuk in Varna. Rumuni so pri Rustčuku vse male bulgarske vojne parnike potopili, m. nj. tudi parnik kralja Ferdinanda.

Turki proti Adrianoplu.

Sofija, 16. julija. Poroča se, da je turška armada že zasedla Lüle Burgas in Visa. Posamezni turški oddelki so že prišli do Kirk-Kilisse; imajo torej komaj en dan marša do Adrianopla.

Kolera.

Semlin, 15. Srbski vojaki prinesli so iz bojišča kolero seboj. V Belgradu je že izredno veliko število na kolero obolelih in umrlih oseb. Zavlekla se je kolera tudi že v Semlin in Mitrovico na Hrvatskem. Avstro-ogr-

Napačno naziranje,

da se zdravemu, krepkemu človeku ni treba nadalje brigati za njegovo zdravje, vlada v naši izobraženi, higijenični dobi še vedno v nekaterih glavah. Ravno zdrav človek se mora negovati, da svoje zdravje stalno obdrži. Zlasti ne-

ske oblasti so izdale najstrožje odredbe, da se bolezen ne razširi v naši monarhiji.

Avstrijski „Rdeči križ.“

Srbi in Bulgari imajo neštete tisoče težko ranjenih, ki jim primanjkuje vsaka pomoč. Vkljub temu, da so Srbi preje na divjaški način zoper Avstrijo hujskali, prosili so zdaj za pomoč. In avstrijski „Rdeči križ“, za katerega niso imeli slovenski prvaki niti krajcarja, medtem ko so za Srbe nabirali, poslal je že svoje zdravnike, strežnike in zdravila v Srbijo ter Bulgarijo.

Zadnji telegrami.

Belgrad, 16. julija. Danev se je vršil sestanek grškega ministra Venizelos in srbskega Pasič. Ta sestanek se ni vršil v Nišu, marveč v Üskübu. Poroča se, da je sestanek dosegel popolni sporazum in s tem uspeh za uresničenje miru.

Sofija, 16. julija. Turki so baje vstavili svoje napredovanje čez linijo Enos-Midia, ki se je na london-skih mirovnih konferencah kot meja določila. Iz druge strani pa se poroča, da je turška vlada odločila, da se širita do Adrianopla. Temu se bodejo pa velevlasti upre. Rusija deloma že mobilizira, da nastopi proti Turčiji.

Soloniki, 16. julija. Bulgarski ustaši in baje tudi vojaki so napadli poslopje avstro-ogrškega konzula, so vse oropali in zažgali. Konzul z svojo družino je bil vjet in je moral plačati voliko svoto, da se ga izpusti. Iz Dunaja se pričakuje odločne korake, da se krivce kaznuje zaradi tega zločina zoper mednarodno pravo.

Bukarest, 16. julija, Rumunska vlada je na dveh krajih prekoračila Donavo in maršira v smeri proti Sofiji. V Bulgariji je vse obupano in potrto.

govanje žrela in vrata je velepotrebno, kajti te uhodne odprtine k pljučam so posebno ekspozirane. Rabilo bi se naj torej za vsakodnevno vodo za grgljanje za izmivanje žrela in vrata antikatarhalični Fellerjev zeliščni eseno-fluid z zn. „Elzafluid“. Izborno služi tudi pri bolečinah

Velika pionirska nesreča Ptuju.

Pretekli četrtek, dnè 10. julija, zgodila je v Ptuju grozovita nesreča, ki je prebivalce hudo razburila in po vsej državi mnogo so jo povzročila. Ko je šel naš zadnji list ravno mašino, prišle so prve novice o tej nesreči; to smo zamogli zadnjič o nje le nakratko ročati. Danes je nesreča vsestransko pojasnjena.

Grozna katastrofa je zahtevala celo 10 človeških žrtvev; 5 mladih vojakov je utonil do sedaj, ko pišemo te vrstice, potegnilo se iz Drave šele enega mrliča.

Kakor smo poizvedeli na merodajnih mestih, zgodila se je nesreča tako-le:

3. kompanija tukajšnjega pionirskega bataljona imela je pod poveljstvom svojega poveljnika Tschetch na spodnjem „Übungplatz“ na Dravi razstrelilne vaje. V vodo se je m. zabilo tudi tri pilote, na katere bi m. „mina“ trčiti in se razstrelili. Ali ta „mina“ plavala mimo in je eksplodirala šele 1/2 metra dalje. Lajtnant Marzienkiewitz 9 pionirji bil je potem komandiran, da ga lote zopet izdere. Zvezali so dva čolna (Z. skupaj in vesljali tja ter pričeli težavno. Nakrat sta se čolna prekucnala in oficir pionirji so padli v globoko, cej deročo vodo. Zamän je bil ves da bi se nesrečneže rešilo; pet pionirjev barih plavalec, je splavalo na suho; tudi mrtvega lajtnanta se je posrečilo vodi od. Od ostalih pet vojakov pa se je začelo par obupnih klicov in, v potat pod vodo izginili... Utonili sledeči vojaki: korporal Franc Wohlgem gefreiter Simon Jud, pionir Maksim Klapf (mrliča tega nesrečneža so že iskali potegnili), pionir Ferdinand Steinegger, pionir Johan Pessl. Lajtnant je bil hulan v vojaško bolnico odpeljan, kjer je v fantazijah ležal in šele polagoma okreval.

Samoumevno se je uvedla stroga jaška preiskava, ki bode dogajala zadené koga krivda te nezgode. Kakor vse se vkljub najrazličnejšim večidel praznim ricam, ki se širijo med ljudmi od raznih ne more nikogar dolžiti, da je nesrečo zalu Lajtnant Marzienkiewitz imel je sicer pred lo 2 letoma podobno nezgodo, pri kateri tudi komaj življenje rešil, medtem ko pionir utonil. Ali to pač ni dokaz, da bi kakem oziru nemaren. Razne okoliščine so krive, da je nesreča tako velika in zahtevala toliko žrtvev. Nesrečnim vojakom so morali žrtvovati svojo mladost in ljenje za domovino, pa ostane spomin!

Dopisi.

Vurberg. Nek dopisnik, ljudje prav tisti, ki je lep, bel in rudeč — (pa mestisti, katerega je neka žena enega volilca ni gostilni, ko se je o bodočih občinskih vah širokoustit, imenovala brezpomembno s katero, ker nič nima in nič ne plačuje, sodnemu človeku ni vredno prerokati) — zadnji številki „Slovenskega gospodarja“ novi občinski odbor, ako bi bil sedanji odbor iz županije preganjati. Ali motiš se, Jaka ozirom na sedanje občinsko gospodarsko imel pač dosta opravila, da bi popravil nosti in neumnosti sedanjih funkcionarjev bi pa nasprotniki sedanjega odbora z gospodarskega župnika dosti lozej izhajali, kakor pa odbor brez župnika; kajti naš g. župan javkal: Kaj bo! kaj bo! Kisla nam predmi gospod župnik ne bodo pomagali, pa županska čast in z njo tudi masten zas-

v vratu, kašlju, hripavosti, težavnem pomankanju sape in zaslinjenju, kar smo gokrat sami poizkusili. 12 steklenic za franko pošlje apotekar E. V. Feller, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Lu — — — — — pravi: „To

Straschi
je narav

Toraj go
na silo
župnika
za katero
ni glavni
bolj za
no v njih
mentarja
lago.

Iz o
vršile 30

v praven

je od na
volilcev

čitatelji
v državn

sarja in

krat so s

da se ni

njaki poh

red obrat

žavno n

nadzorov

tak debe

požreti. I

lokal, je

mu ne re

se jim t

more dos

ne govori

Kdo je ž

to dan ž

preseže

naprednja

in „veliki

take „po

kalce, ke

Izraelsko.

Evo sluča

postavili sm

veselje, č

losti. Naš

je bil kor

mašetarja

o katerem

trebno. Č

tak poniž

ker se je

en „Bezir

napovedal

linem lok

pač pa sn